

Konvencija par fonogrammu producentu aizsardzību pret neatļautu viņu fonogrammu pavairošanu 1971.gada 29.oktobris

Dalībvalstis,

būdamas norūpējušās par plaši izplatīto un pieaugušo fonogrammu neatļautu pavairošanu un zaudējumiem, ko šādi gadījumi nodara autoru, izpildītāju un fonogrammu producentu interesēm;

pārliecinātas, ka fonogrammu producentu aizsardzība pret šādiem aktiem dos labumu arī izpildītājiem un autoriem, kuru uzstāšanās un darbi ir ieskaņoti fonogrammās;

atzīstot tā darba vērtību, ko šajā jomā veic Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācija un Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācija;

nevēlēdamās nekādā veidā vājināt jau esošos starptautiskos līgumus un jo īpaši jebkādā veidā kaitēt 1961.gada 26.oktobra Romas konvencijas, kura aizsargā izpildītājus un raidorganizācijas, kā arī fonogrammu producentu, plašākai akceptēšanai;

ir vienojušās par sekojošo:

1.pants

Šīs konvencijas izpratnē:

- a) "fonogramma" ir izpildījuma skaņu vai citu skaņu ekskluzīvi aurāla fiksācija (ieraksts, kas uztverams vienīgi ar dzirdi);
- b) "fonogrammas producers" ir fiziska vai juridiska persona, kura pirmā fiksē izpildījuma skaņas vai citas skaņas fonogrammā;
- c) "kopija" ir skaņu nesējs, kas satur no fonogrammas tieši vai netieši ierakstītas visas skaņas vai nozīmīgu to daļu;
- d) "publiska izplatīšana" ir jebkura darbība, kuras rezultātā kopija tieši vai netieši tiek piedāvāta publikai vai jebkurai tās daļai.

2.pants

Katra dalībvalsts apņemas aizsargāt fonogrammu producentu - citu dalībvalstu pilsoņu intereses pret fonogrammu kopiju izgatavošanu bez producenta atļaujas un šādu kopiju ieviešanu, ja izgatavošanas vai ieviešanas nolūks ir publiska izplatīšana, kā arī pret šo fonogrammu publisku izplatīšanu.

3.pants

Konvencijas īstenošanai pielietotie līdzekļi ir katras līgumslēdzējas valsts nacionālās likumdošanas jautājums un tiem sevī jāiekļauj vienu vai vairākus no sekojošā: aizsardzību, pielietojot autortiesību vai kādu citu specifisku tiesību piešķiršanu; aizsardzību, pielietojot likumu, kas attiecas uz negodīgu konkurenci; aizsardzību, pielietojot soda sankcijas (kriminālatbildību).

4.pants

Sniegtās aizsardzības ilgums ir katras līgumslēdzējas valsts nacionālās likumdošanas jautājums. Kaut gan, ja nacionālā likumdošana nosaka specifisku aizsardzības termiņu, šis termiņš nedrīkst būt mazāks par 20 gadiem, sākot no tā gada beigām, kad fonogrammā ietvertās skaņas pirmo reizi tikušas fiksētas vai no tā gada beigām, kad fonogramma pirmo reizi tikusi laista klajā (publicēta).

5.pants

Ja dalībvalsts, saskaņā ar tās nacionālo likumdošanu, pieprasa ievērot formalitātes fonogrammu producentu aizsardzībai, tad tās tiek uzskatītas par izpildītām, ja uz visām atļautajām fonogrammu kopijām, kuras tiek publiski izplatītas vai uz to iepakojuma ir atzīme - simbols **P**, kurai klāt minēts pirmpublicēšanas gads un kura izvietojums saprotami norāda uz aizsardzības tiesībām; un, ja kopijas vai to iepakojumi nenorāda producentu, tā tiesību pārmantotāju vai vienīgo licences īpašnieku (vārds, preču zīme vai cita atbilstoša norāde), atzīme ietver arī producenta, tā tiesību pārmantotāja vai vienīgā licences īpašnieka vārdu.

6.pants

Jebkura dalībvalsts, kura piešķir aizsardzību, pielietojot autortiesības vai citas specifiskas tiesības vai, nosakot kriminālatbildību, var savā nacionālajā likumdošanā attiecībā uz fonogrammu producentiem noteikt tādus pašus ierobežojumus, kādi tiek pieļauti literāru un mākslas darbu autoru aizsardzībai. Tomēr var nepieļaut nekādas obligātas licences, ja netiek izpildīti visi sekojošie nosacījumi:

- a) pavairošana tiek veikta vienīgi mācību vai zinātniskās pētniecības nolūkam;
- b) licence ir derīga pavairošanai tikai tās līgumslēdzējas valsts teritorijā, kuras kompetenta varas iestāde ir izsniegusi licenci un tā neattiecas uz kopiju eksportu;
- c) pavairošana, kas veikta saskaņā ar licenci, rada vienlīdzīgu kompensāciju, ko nosaka minētā varas iestāde, cita starpā ņemot vērā arī plānoto kopiju skaitu.

7.pants

- 1. Šī konvencija nekādā veidā netiek skaidrota kā ierobežojoša vai kaitējoša aizsardzībai, kura citādi, saskaņā ar nacionālo likumdošanu vai starptautiskajiem līgumiem, tiek nodrošināta autoriem, izpildītājiem, fonogrammu producentiem vai raidorganizācijām.
- 2. Katras dalībvalsts nacionālās likumdošanas ziņā ir noteikt - kādā mērā izpildītājiem, kuru izpildījums ir fiksēts fonogrammās, ir tiesības tikt aizsargātiem un šādas aizsardzības nosacījumus.
- 3. Nevienai dalībvalstij netiek pieprasīts piemērot šīs Konvencijas nosacījumus attiecībā uz jebkuru fonogrammu, kura fiksēta pirms šī Konvencija stājusies spēkā šajā valstī.
- 4. Dalībvalsts, kura 1971.gada 29.oktobrī piešķir aizsardzību fonogrammu producentiem, pamatojoties vienīgi uz pirmās fiksēšanas vietu, paziņo Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas ģenerāldirektoram, ka tā pielietos šo kritēriju producenta pilsonības kritērija vietā.

8.pants

- 1. Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas Starptautiskais birojs apkopo un publicē informāciju par fonogrammu aizsardzību. Katra dalībvalsts dara zināmus Starptautiskajam birojam visus savus jaunos likumus un oficiālos dokumentus šajā jomā.
- 2. Starptautiskais birojs pēc attiecīga lūguma sniedz informāciju jebkurai dalībvalstij par jautājumiem šīs Konvencijas sakarā, veic izpēti un sniedz pakalpojumus, kuru nolūks ir nodrošināt Konvencijā paredzēto aizsardzību.
- 3. Starptautiskais birojs veic funkcijas, kas uzskaitītas augšminētajos 1. un 2. punktos, to attiecīgās kompetences ietvaros sadarbojoties ar Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizāciju un Starptautisko darba organizāciju.

9.pants

1. Šī Konvencija tiek deponēta Apvienoto Nāciju ģenerālsekretāram. Tā ir atvērta parakstīšanai līdz 1972.gada 30.aprīlim jebkurai Apvienoto Nāciju organizācijas dalībvalstij, jebkurai specializētai aģentūrai, kura ir saistīta ar Apvienoto Nāciju organizāciju, Starptautisko Atomenerģijas aģentūru vai ir Starptautiskās tiesas statūtu dalībvalsts.
2. Parakstītājas valstis ratificē vai akceptē šo Konvenciju. Tai var pievienoties jebkura šī panta 1.punktā minētā valsts.
3. Ratifikācijas, akceptēšanas un pievienošanās instrumenti tiek iesniegti Apvienoto Nāciju organizācijas ģenerālsekretāram.
4. Tiek pieņemts, ka brīdī, kad šī Konvencija kļūst saistoša kādai valstij, tās nacionālā likumdošana ir atbilstoša Konvencijā noteiktajām prasībām.

10.pants

Šai Konvencijai nav atļautas nekādas atrunas.

11.pants

1. Šī Konvencija stājas spēkā trīs mēnešus pēc piektā ratifikācijas, akceptēšanas vai pievienošanās instrumenta iesniegšanas.
2. Katrai valstij, kura ratificē, akceptē vai pievienojas šai Konvencijai pēc piektā ratifikācijas, akceptēšanas vai pievienošanās instrumenta iesniegšanas, Konvencija stājas spēkā trīs mēnešus pēc datuma, kurā Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas ģenerāldirektors informē valsti atbilstoši 13.panta 4.punktam par valsts instrumenta iesniegšanu.
3. Jebkura valsts ratificēšanas, akceptēšanas vai pievienošanās laikā vai arī jebkad vēlāk var, adresējot paziņojumu Apvienoto Nāciju organizācijai, deklarēt, ka šī Konvencija ir spēkā visām vai kādai vienai teritorijai, par kuras starptautiskajiem jautājumiem tās nes atbildību. Šis paziņojums stājas spēkā trīs mēnešus pēc tā saņemšanas brīža.
4. Tomēr iepriekšminētais punkts nekādā veidā nevar tikt saprasts ar nozīmi, ka dalībvalsts atzīst vai vārdos neizteikti akceptē faktisko situāciju attiecībā uz teritoriju, kurai šī Konvencija ir padarīta piemērojama minētā panta punkta kārtībā, ar citas dalībvalsts palīdzību.

12.pants

1. Jebkura dalībvalsts ar Apvienoto Nāciju organizācijas ģenerālsekretāram adresētu paziņojumu var denuncēt šo Konvenciju savā vārdā vai jebkuras teritorijas vārdā, kas minēta 11.panta 3.punktā.
2. Denuncācija stājas spēkā divpadsmit mēnešus pēc brīža, kad Apvienoto Nāciju organizācijas ģenerālsekretārs ir saņēmis paziņojumu.

13.pants

1. Šī konvencija tiek parakstīta vienā eksemplārā angļu, franču, krievu un spāņu valodās, visiem četriem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem.
2. Oficiālos tekstus nosaka Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas ģenerāldirektors pirms konsultācijām ar ieinteresētajām valdībām arābu, vācu, holandiešu, itāļu un portugāļu valodās.

3. Apvienoto Nāciju organizācijas ģenerālsekretārs paziņo Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas ģenerāldirektoram, Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas ģenerāldirektoram un Starptautiskās darba organizācijas ģenerāldirektoram par:

- a) šīs Konvencijas parakstīšanu;
- b) ratifikācijas, akceptēšanas vai pievienošanās instrumentu iesniegšanu;
- c) šīs Konvencijas spēkā stāšanās datumu;
- d) jebkuru deklarāciju, kas veikta atbilstoši 11.panta 3.punktam;
- e) denuncācijas saņemšanu.

4. paziņo Pasaules intelektuālā īpašuma organizācijas ģenerāldirektors informē 9.panta 1.punktā minētās valstis par paziņojumiem, kas saņemti atbilstoši iepriekšējam punktam un par jebkurām deklarācijām, kas veiktas saskaņā ar 7.panta 4.punktu. Tas paziņo par šādām deklarācijām arī Apvienoto Nāciju Izglītības, zinātnes un kultūras organizācijas ģenerāldirektoram un Starptautiskās darba organizācijas ģenerāldirektoram.

5. Apvienoto Nāciju organizācijas ģenerālsekretārs nosūta valstīm, kas minētas 9. panta 1.punktā divas apstiprinātas šīs Konvencijas kopijas.

Apliecinot augšminēto, apakšā parakstījušies, būdami tam atbilstoši pilnvaroti, ir parakstījuši šo Konvenciju

Ženēvā, 1971.gada oktobra divdesmit devītajā dienā.